

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kansallinen lainsäädäntö, jonka perusteella laillistettu proviisori, joka on kirjattu asianomaisen ammattiyhteisön luetteloon mutta joka ei omista apteekkiliikkeiden sijoittamisesta vahvistettuun suunnitelmaan kuuluvaa apteekkiliikettä, ei voi jakaa omistamassaan itsehoitoapteekissa vähittäismyynnissä niitäkään lääkkeitä, jotka edellyttävät vain tavalliselle paperiarkille ilman lomaketta laadittua lääkemääräystä mutta joita Servizio Sanitario Nazionale ei korvaa vaan jotka kansalainen maksaa siten kokonaan itse, ja jossa vahvistetaan myös tällä alalla tiettyjä lääkevalmisteiden ryhmiä koskeva myyntikielto ja rajoitetaan valtion alueelle sijoitettavien apteekkiliikkeiden lukumäärää, ristiriidassa SEUT 49 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa vahvistettujen sijoittautumisvapauden, syrjintäkiellon ja kilpailun suojelun periaatteiden kanssa?

Kanne 3.4.2012 — Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-165/12)

(2012/C 157/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet ja E. Paasivirta)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta 16.12.2011 annettu neuvoston päätös 2012/19/EU ⁽¹⁾ on kumottava, koska se perustuu SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohtaan, yhdessä SEUT 43 artiklan 3 kohdan kanssa;

— Kumotun päätöksen oikeusvaikutukset on pysytettävä voimassa, kunnes voimaan tulee uusi päätös, joka annetaan kohtuullisen ajan kuluessa asianmukaisen oikeusperustan perusteella, joka on SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohta, yhdessä SEUT 43 artiklan 2 kohdan kanssa, tai mikäli parlamentti kieltäytyy antamasta suostumustaan, kunnes parlamentin kieltäytymispäätöksestä on kulunut kohtuullinen lyhyt määräaika ja

— Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vaatii, että neuvoston päätös 2012/19/EU on kumottava ja sen oikeusvaikutukset pysytettävä voimassa uuden päätöksen tekemiseen saakka, koska oikeusperustaksi on valittu täysin eri oikeusperusta kuin se, jota komissio ehdotti, eli SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohta (yhdessä SEUT 43 artiklan kanssa).

Komissio väittää, että toimimalla näin neuvosto teki virheen ja että sen olisi pitänyt komission ehdotuksen mukaisesti pyytää parlamentin suostumusta ennen kyseisen toimen antamista.

Kanteensa tueksi komissio vetoaa kolmeen kanneperusteeseen: ensimmäisen kanneperusteen mukaan, joka jakautuu kolmeen osaan, yhtäältä neuvosto rikkoi SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ja 43 artiklan 2 kohtaa, kun se käytti riidanalaisen toimen oikeusperustana SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohtaa ja 43 artiklan 3 kohtaa, ja toisaalta neuvosto rikkoi SEUT 296 artiklan toista alakohtaa, kun se perusteli oikeusperustan valintaa ristiriitaisesti.

Toisen kanneperusteen mukaan, joka johtuu ensimmäisestä kanneperusteesta, neuvosto rikkoi SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohtaa myös, kun se ei kunnioittanut Euroopan parlamentin institutionaalisia oikeuksia, kun se ei saanut tämän suostumusta, vaikka sitä edellytetään kyseisessä artiklassa.

Kolmannen kanneperusteen mukaan neuvosto rikkoi SEU 17 artiklaa ja SEUT 218 artiklan 6 kohtaa, kun se väärästi komission ehdotuksen.

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 6, s. 8.